

Sygn. akt II Cz 466/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużników A. W. (1) i A. W. (2) na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 23 stycznia 2014 r., sygn. akt I Co 3573/13

w sprawie egzekucyjnej z wniosku J. M. prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy – G. Z. /sygn. akt Km 1965/13/

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 23 stycznia 2014 r., Sąd Rejonowy odmówił sporządzenia i doręczenia uzasadnienia postanowienia z dnia 20 grudnia 2013 roku. Sąd wskazał, iż zgodnie z treścią przepisu art. 357 § 2 kpc postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym sąd doręcza z urzędu obu stronom, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej, a gdy stronie przysługuje zaskarżenie, postanowienie należy doręczyć z uzasadnieniem. W postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w przypadkach wskazanych w art. 394 § 1 kpc oraz w wypadkach wskazanych w ustawie. W tym zakresie nie mieszczą się postanowienia sądu w przedmiocie skargi na czynności komornika w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego oraz zajęcia rachunku bankowego. Natomiast kwestię zaskarżalności postanowienia w przedmiocie wniosku o wyłączenie komornika reguluje art. 9 ust. 3 ustawy o komornikach i egzekucji wskazując, że na to postanowienie zażalenie nie przysługuje.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, dłużnicy A. W. (1) i A. W. (2), zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku, ewentualnie o jego uchylenie, podnieśli, iż postanowienie z dnia 20 grudnia 2013 r., w pkt II stanowiło o oddaleniu skargi na czynności komornika w postaci m. in. zajęcia rachunku bankowego, co stanowi o zakończeniu postępowania w sprawie. W ocenie skarżących, w oparciu o przywoływane w uzasadnieniu zażalenia orzecznictwo, obecnie obowiązujące przepisy przewidują możliwość zaskarżenia postanowienia sądu oddalającego skargę na czynności komornika w postaci zajęcia rachunku bankowego, bowiem jego wydanie wiąże się z zakończeniem postępowania egzekucyjnego.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż treść podnoszonych przez skarżących zarzutów, w istocie sprowadza się do nieskutecznej próby wykazania zaskarżalności postanowień Sądu pierwszej instancji w przedmiocie oddalenia skargi na czynności komornika w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego oraz zajęcia rachunku bankowego. Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, na postanowienie sądu

wydane w następstwie wniesienia skargi na czynność komornika, zażalenie przysługuje wówczas, gdy przewiduje to przepis kodeksu postępowania cywilnego, jak też gdy postanowienie to kończy postępowanie egzekucyjne lub jego samodzielną część albo też zmierza do zakończenia egzekucji, czy też dotyczy jednego z przedmiotów wskazanych w art. 394 § 1 kpc. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem – orzeczeniem kończącym postępowanie jest takie rozstrzygnięcie, którego uprawomocnienie się trwale zamyka drogę do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty przez sąd danej instancji. W postępowaniu egzekucyjnym zatem - podobnie jak w postępowaniu rozpoznawczym - postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie jest tylko takie, po wydaniu którego przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują dalszego etapu, co nie dotyczy jednak zajęcia rachunku bankowego oraz wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Po ich dokonaniu komornik musi bowiem podjąć dalsze czynności egzekucyjne, polegające na przeprowadzeniu egzekucji z poszczególnych przedmiotów majątkowych i praw dłużnika, zakończeniu całego postępowania egzekucyjnego i wypłacie wierzycielowi uzyskanej w jego toku kwoty. Skarżący błędnie upatrują zasadności swego stanowiska, próbując oprzeć się o treść orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1997 r., bowiem nie wynika z niego, aby do postanowień kończących postępowanie w sprawie należało postanowienie oddalające skargę na czynność komornika polegającą na zajęciu wierzytelności, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w swojej uchwale z 6 listopada 2008 r., (III CZP 106/08, wyd. Lex nr 460255). W konsekwencji, Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony w zaskarżonym postanowieniu, bowiem nie jest koniecznym uzasadnianie postanowienia rozpoznającego skargę na czynności komornika w przypadku gdy nie podlega ono zaskarżeniu (por. uchwała SN z dnia 20 listopada 2008 r., III CZP 107/08, wyd. Lex nr 465357). Zażalenie jest również nieuzasadnione w części dotyczącej pkt I zaskarżonego postanowienia z dnia 20 grudnia 2013 r., bowiem jak wskazał Sąd Rejonowy, przepis art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r., o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. 2011, nr 231, poz. 1376), jednoznacznie stwierdza, iż na postanowienie w przedmiocie wyłączenia komornika zażalenie nie przysługuje.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.